

Aruz Kalıplarında Hikmet Pırıltıları (11)

Şair Ali Özdoğan

BENLİĞİN MAHPUSU

Çalışmamış haset eyledi gıpta
Acep rızık bulan var mı yatıp da
Yazık devâ da yok derdine tıpta
Nedür şu hal nedür söyle utansın
Devâsa benliğin mahpusu nâdan
Nehâr arar güya berkte ziyadan
Meded gelür ya hep nefis ü riyâdan
Hazırda nur sanan derdine yansın
Mefâilün mefâîlü feûlün

BÜLBÜL

Seslendi benim kalbimi duymuş gibi bülbül
Hâr sîne de feryâdına uymuş gibi bülbül
Gülzâra açar hâlini buymuş gibi bülbül
Hâr sîne de feryâdına uymuş gibi bülbül
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

KÜFFAR BİZİ BEKLE

Çoktan tanıdık biz seni küffâr bizi bekle
Dâhilde seçip beslediğin sinsi köpekle
Zannetme uyur milletimiz kendini kandır
Mâzîde görüp titrediğin bil ki bu kandır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK

Doymaz ki gönül neşvede sevmeklere doymaz
Rûhunda o sevdâ onu hiç bir yere koymaz
Vallahi kaderden yazıdır cânâ safâ aşk
Nîmet bilirim sevgiyi ben Hakk'a vefâ aşk
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ANDELİB

Rûhumda şakır goncasına bahardan gelip
Neş'eyle o aşk şarkısını sunar andelib
Pür coşku semâlarda onu anar yükselip
Neşeyle o aşk şarkısını sunar andelib
Mefûlü mefâîlü mefeilün fâilün

YAKAR

Meğer dâimî durmaz firkatın bâdı esen
Yakar kor misal cânâ sevdi göynüm de desen
Elem sor emellerden aşka düşmüşlere sen
Yakar kor misal cânâ sevdi göynüm de desen
Feûlün mefâîlün fâilün müfteilün

ENGEREK

Bir damla su idün sen devridüp oldun güyâ
Akletmeye ne hâcet ben deyûben gör rüyâ
Rûhun nerede bilmem nefse âcil gem gerek
İnsan gibi göründün engerekten engerek
Mefûlü feilâtün fâilün müstef'ilün

VAZGEÇME

Yazmış ya kader rûha elem dolsa da aşktan
Vazgeçme gönül cevr ü cefâ olsada aşktan
Yıllar su misal bet ü beniz solsa da aşktan
Vazgeçme gönül cevr ü cefâ olsada aşktan

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SIRRI NEDİR?

Ah sırrı nedir aşka düşen gamda kalır hep
Gör can kırılır sevgililer camda kalır hep
Firkat yetişir nağme-i hüzzamda kalır hep
Gör can kırılır sevgililer camda kalır hep
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

KIZGIN ARUZ!

Bana saygın görünür kendini bilmez mi rezil
Nâm için kullara kul zul'le ezildikçe ezil
Yetişir dost diyemem rûhu satıp çul alana
Veremem zerre değer fâniye tapmış yılana
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

ZAMÂNE ARUZU

Rakkase misal döndü makam ver diye diye
Zannetti rezil namı sürer hep biteviye
Vallahi tanır kendi ezik sakladı güyâ
İbret alınır halini gör yerde seviye
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feilün